

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izmoš nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristo petdeset vrst po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvele frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledalska stolba“.

Upravištvu naj se biagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, k. j. vse administrativne stvari.

Letošnja žitna letina.

x. Glavni živež človeštva je žito. Brez mesa bi se dalo in se da shajati, čeprav ne tako lahko, zlasti ne v severnih krajih, kakor propovedujejo vegetarijanci. Pomanjkanje žita pa odtegne človeku tistih snovij, katerih mu je neobhodno treba, da nadomešča v svojem telesu po delu, dihanji, izhlapienji itd. zavžite tvarine. Samo zeleno sočivje ne zadostuje in znano je, da ljudje, ako imajo tudi dovolj krompirja, da se z njim nasitijo, zbole za tifusom od lakote, če zraven krompirja nemajo kruha, oziroma mesa ali vsaj fižola.

Zato se vsako leto ves svet zavzima, kakšna da je žitna letina; konsumentje, da poizvedo, ali bodo dobivali kruh dober kup, producentje, veliki in majhni, da vedo uravnavati cene za svoje pridelke. Prvi si želé povsod prav obilno žetev, drugi so toli sebični, da bi sami radi pridelali kolikor mogče veliko žita, a drugod da bi ga manjkalo, kar bi potem povzdignilo cene. In te želje producentom ne moremo na zlo jemati, če pomislimo, da so žitne cene v teku desetih let se malone za polovico znižale in že tako nizke, da se producentu povračajo k večjemu stroški obdelovanja, zemlja pa mu ne daje nobene rente. Pšenica, kateri je bila še l. 1879. 13 gld. 50 kr. tržna cena za kvintal (mc), pala je do leta 1883 na 8.75 in letos celo na 6.60 ter se je na Dunajskem žitnem sejmu prodavala po 6.90 do 7.50 gld. Da se pri taci nizkih cenah v naših krajih ne splača pridelovanje žita, ne treba dokazati. Rusko, rumunsko, ameriško in v poslednjem času indijsko žito se ceneje postavlja na naše trge, nego stoji pridelovanje na naši, intenzivnega dela potrebni zemlji.

Pogled na letošnjo žitno produkcijo zopet kaže, da se nam ni bati visokih žitnih cen, še manj pa lakote. Iz poročil, katera so se brala na žitnem sejmu Dunajskem, posnamemo, da se sme žitna letina imenovati srednja, na Ogerskem celo dobra. Pridelalo se je pšenice na Ogerskem 35 milij. hektolitrov, na Avstrijskem 13½ milij., skupaj za 5 do 6 milijonov več, kakor v srednjih letinah. Nasejanih s pšenico pa je bilo na Ogerskem 2,751.000 hektarov, na Avstrijskem 1,113.000 hektarov. Zraven

pšenice našlo se je na Ogerskem 16 milij. hektl. rži, 15½ milij. hl. ječmena, 19 milij. hl. ovsa, na Avstrijskem 25½ milij. hl. rži, 16 milij. hl. ječmena in 32 milij. hl. ovsa. Avstro-Ogerska torej ni le sama zase dobro preskrbljena z žitom, temveč bi lahko izvažala šest milij. hl. pšenice in 3 do 4 milij. hl. ječmena. Toda kam izvažati, ker povsod pritiska konkurencija iz novega in starega sveta.

V severni Ameriki je bilo sicer letos za 3 milijone akrov manj, tedaj le 33½ milij. akrov njiv s pšenico zasejanih in se je pridelalo le 355 milijonov bushelov, mimo 512 milijonov lanskega leta. Pa v zakladnicah še leži veliko starega žita in kolikor je v Ameriki manj, toliko je v Indiji več. Sploh je Indija začela močno konkurencijo delati na žitnem sejmu. Zemlje s pšenico nasajene bilo je v angleško-indijskih deželah 27,620.000 akrov mimo 26 milij. akrov leta 1884., na katerih se je našlo 7,713.000 ton. Izvažalo se je največ na Angleško, do ½ milijona ton, potem na Francosko, v Belgijo, Egipt in na Italijansko. Egipt, ki je bil ob rimskem času žitno skladišče za Rim, mora zdaj sam žito uvažati.

Na Ruskem je žitna letina bila v raznih krajih različna, povprek se sodi, da je zaostala za srednjo, posebno v severnih gubernijah, v južnih, iz katerih se največ izvažalo, pa je še precej dobra, tako da bo, kakor navadno, Rusija preskrbela s pšenico Nemčijo in deloma Angleško.

Nemčija imela je srednjo letino in bo kakor Francoska, kjer se ceni pšenični pridelek na 100 milijonov hektolitrov, morala uvažati, kolikor manjka domačega žita. Z jako dobro letino se hvali Rumunsko, odkoder se je že dosihmal veliko pšenice uvažalo v Avstrijo, ker mej Avstrijo in Rumunijo ni nobene carine za žito. Ravno objavljeni izkaz o vnani trgovini naše monarhije v prvi polovici letošnjega leta nam kaže, da se je v tem času uvozilo 4,378.000 kv. (meter cent.) žita, izvozilo pa le 2,890.000, torej več uvažalo za 1,488.000. Ali ni to čudna prikazen za državo, katera je v prvi vrsti poljedelska in prideluje sama žita ne le dovolj za svoje prebivalstvo, ampak da ga tudi lahko izvažajo?

Zato se ne čudimo, ako agrarna stranka zahteva carino na žito in moko ob avstrijski meji.

Ako Nemci in Francozi zapirajo meje našemu žitu ter od njega pobirajo po tri marke, oziroma tri franke za hektoliter pšenice, zakaj bi mi mirno gledali, kako Rumunija in Rusija naše trge preplavlja s svojim žitom, pri čemer jima pomagajo železnice z nizkimi prevoznimi tarifi?

Konsumentje seveda se lahko veselé take konkurencije, katera znižuje ceno glavnemu živežu, pa ako v poljedeljski državi hira kmetijski stan, čuti se to v splošnem gospodarstvu, ker odpada najštevilnejši kupec za vsakovrstno obrtniško in fabriško robo. Fabrike in trgovci se najbolje počutijo, kadar ima poljedelec dobro leto in kadar so cene njegovim pridelkom visoke. Ako pa poljedelec komaj toliko skupi, kolikor potrebuje za davke, potem ne le, da ne more misliti na kakšen luksuz, temuč še v neobhodnih potrebnostih se mora omejiti, kar se le da.

V naši ožji domovini bila je žitna letina srednja pa pri sedanjih slabih cenah se komaj splača delo in seme. Vrhu tega tudi trgovinske rastline, v prvi vrsti hmelj in vino, ne dajejo več toliko prihodka, kakor še pred malo leti. Hmelj se je letos, kakor se sliši, dobro obnesel, a kakšna mu je cena? V Žateci plačuje se po 70 gold. mtrc. za slavni Žateški hmelj, navadni pa se dobiva po 28 do 32 gld. In vino se ravna v ceni po ogerskih in hrvatskih vinih, katera židovski vinotrtiči usiljujejo krčmarjem. Torej naši poljedelci po pravici tožijo o slabih časih in tam, kjer nemajo postranskih prihodkov, pri vsej delavnosti in štedljivosti ne morejo shajati. Nasvet, da se naj naši kmetovalci poprimejo bolj živinoreje in opuščajo žitno pridelovanje, izvira iz spoznanja, da z žitom nikakor ne moremo konkurovati s takimi deželami, kjer neizcerpana živa zemlja vrača stoterno seme; pa živinoreja zahteva dovolj krme in primerne velikih zemljišč. Čim bolj se razkosajo posestva, tem manj živine se bo moglo rediti za prodaj. In končno že tudi pri živini Amerika vmes posega in preskrbuje Angleško z mesom. Nemčija pa dela ovire na meji proti uvažanju vnanje živine.

V obče pa, ako se postavimo na višje vsečloveško stališče, smemo zadovoljni biti, da se je letos zopet toliko žita pridelalo, da je človeštvo preskrbljeno z živežem do prihodnje setve. Posamične

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

III.

(Dalje.)

„Škoda. Mogla bi improvizovati duetto. Imam tukaj pesen, v katerej spevata po vrsti pastarica in zaljubljeni pastir. Napravila bi v šali in primer-nih dovtipih petje, naredila bi celo gledališko pozorišče. Mogli bi s pesniško svojo domišljijo premeniti to sobo v idilično vaško krajino, sebe pretvoriti v zaljubljenega pastirja in mene smatrati za kosti pastarice, venec travniških cvetic krog las in lepote.“

„Lepote!“ pravi v notranjosti svoji Vojteh. Kakor bi ne bil že preveč lep — nežni ta demon! Čutim, kako mi srce burno bije, kako poprijema vrtoglavje strastne poželjivosti vse moje bitje. Glej, sedaj se nasloni nazad do roba divana — leži na polu — dotika se mize samo z nežnimi prsti krasne bele roke — glava počiva na naslonilu divana kakor na blazini, oči so odprte na polu kakor v proseči želji, nedra dvigajo se razkošno pod pestro

senco in zdolaj gleda izpod roba suknjinega v rožastih šolničkih nožica, ki hoče da veli čudaku, da pade pred njo in zamre v razkošji!

„No?“ zašepeče dama, zroč molčečega Vojteha izpod na polu odprtih trepalnic.

„Škoda, da ne znam peti,“ pravi on in se čudi uri, viseči na nasprotni steni.

Vdova vzdigne se najedenkrat zopet na divanu, zapne si vse gumbce na suknji in pravi: „Ah, čudite se uri! Ne morete počakati, da ta kazalec s polževo svojo hojo prileze na dvanaest ter vas reši iz moje dosadne družbe.“

„O nikakor! Srečen sem v vaši družbi.“

Videlo se je, da je preslišala njegov dvorni odgovor. Podpre senca ob roko in nasloni glavo na knjigo, kakor bi čitala. Božja žena! Kako nežen, krasen je njen profil. O, prijetno je tako nemo sedeti poleg krasne ženske. Utopimo molče svoja očesa na njene vabljalivosti — glejmo, molči-li; govori-li, sklonimo glavo in slušajmo glasu njenem, kakor zvonjenju daljnih zvonov.

Precej časa sedita tako molče poleg sebe. Vojtehu se je zdelo, kakor bi se bila ukrala nekaka senca na njeno prej tako veselo obličje, kakor bi neka slabost poigravala po kotih njenih ust. Je-

denkrat obrne k njemu od knjige polni oval obraza in obliči nad njim z divnim, strmečim pogledom. Pa migne z ustnami in skloni zopet oči v knjigo.

Slednjič mahne z roko. „Znate igrati ‚patience‘, gospod?“ vpraša ga hladno.

„Ne znam.“

„Naučim vas to igro, ki ugaja posebno za odganjanje dolgega časa. Igra jo človek sam s seboj. Nadeva na mizo vrste kart po gotovih pravilih. Razumete je lahko in pokladala bodeva oba svojo igro kart, jaz na tem voglu mize, vi na onem.“

Prinese res iz postavca karte in začne razlagati Vojtehu pravila povedane igre. Gledaje na karte, prikloni se včasih k nji, pri čemer se dotakno slučajno lahno njenih loket.

„Odpustite, milostna gospa!“ se opravičuje.

„O prosim! Sedem bolj v stran, da se vas ne zadevam.“

Čez čas zakliče Vojteh: „Čujte, dvanaest bije.“

„Konečno ste pričakali.“

„A vaše gospe tete še ni.“

„Da bi ne prišla? To bi bilo grozno, kaj ne?“

„Poskusil bi lahko, da bi vzbudil lokaja v drugem — —“

dežele, v prvi vrsti, Angleško, potem Nemčija in Francosko, so sicer pasivne, zato pa druge dežele: Severna Amerika, Indija, Rusija, Rumunija in Avstro-Ogersko veliko več žita pridelujejo, nego ga potrebujejo za svoje prebivalstvo in preskrbujejo pasivne dežele proti zameni njihovih proizvodov in izdelkov, pa za gotov denar. Dasi je človeštvo v poslednjih stoletjih silno naglo množilo se, ni se nam še bati pomanjkanja živeža. Neizmerni so še prostori, na katerih se bo dalo žito sejati, ko bi se ga na sedanjih premalo pridelalo. In če kje nastanejo lakote, na primer na Kitajskem, ni kriv temu nedostatek žita v obče, ampak da se vsled malomarnosti ali pomanjkanja železničnih zvez ne more spraviti na mesto, kjer ga je treba. Z napredkom človeštva izgubivajo kuge in lakote svojo pogubno silo.

Poljedelcem pa naj bode v tolažbo, da so se tudi cene drugih pridelkov, ne samo žitne, zdatno znižale v poslednjih desetih letih, na primer bombaž od 70 na 52, volna od 200 na 124, železo od 6 na 3,8, baker od 90 na 76, cink od 23 na 17 gl. za mtc. Glavni vzrok temu padanju cen je preobila produkcija, ker se vsega blaga več prideluje, nego se ga potrebuje. Drugi vzrok pa je v podraženju zlata, katero je postalo merilo za vse vrednosti. Poljedelec torej, kar izgubi na nizki žitni ceni, na drugi strani vsaj nekoliko pridobi, ker si za isti denar več blaga lahko nakupi, kakor pred desetimi leti.

Občni zbor slovenskega društva v Mariboru,

dne 6. septembra t. l.

Zbor bil je prav dobro obiskan. Opazili smo mej drugimi deželna in državna poslanca gg. Božidar Raiča in Mihaela Vošnjaka, deželna poslanca gg. dr. Radaja in Jermana, dr. Gregoriča, prof. dr. Glaserja, dr. Geršaka notarja Veršeca, g. kanonika Herga, g. inženirja Kodelo, in mnogo družih gospodov duhovnega in posvetnega stanu. Kmetje so bili iz Mariborske okolice pa tudi od dalej n. pr. iz okolice Makolske itd.

Na dnevnem redu bila je volitev predsednika in dveh odbornikov. Za predsednika voljen je soglasno g. dr. Dominkuš, za odbornika pa gg. dr. Rudolf in Feliks Ferk.

Ker so se društvena pravila pokazala kot nekoliko pomanjkljiva, predlagal je odbor, da se preuredita točki 8. in 9. tako, da bode za naprej smel zborovanje voditi predsednik, podpredsednik ali pa tisti odbornik, katerega je predsednik za posamezni slučaj pooblastil.

Dozdaj je smel namreč zborovanje voditi samo predsednik ali njegov namestnik in to je bilo jako težavno, če je društvo hotelo daleč zunaj Maribora kje zborovati.

O preuredbi pravil poroča tajnik J. Dečko, ter se predlog po kratki debati vzprejme.

Odbor slovenskega društva predlaga sledečo resolucijo:

Narodna ravnopravnost, korist slov. naroda, kakor tudi korist južne železnice same, ter prometni interesi zahtevajo, da se v slov. okrajinah od Spiel-

felda naprej napravijo vsi javni napisi, oklici in naznani na postajah tudi slovenski, da kličejo sprejemniki imena postaj tudi slovenski, da so vse tiskovine, ki jih občinstvo dobiva v roke, ne le nemške, ampak slovensko-nemške, da se nastavljajo v slov. pokrajinah le taki uradniki, ki so slovenščine zmožni. Narodno-gospodarski interesi tirjajo, pa da se tarifi južne železnice, ki so previsoki, tako da zavirajo gmotni napredek slov. naroda, ter podkopujejo njegovo blagostanje, znižajo v isto meri, kakeršni veljajo pri državnih železnicah.

Z ozirom na vse to pričakuje se od slovenskih državnih poslancev, da bodo obrnili vso svojo pozornost na narodne in gospodarske razmere mej slov. narodom in južno železnico, tudi storili vse potrebne korake, da se odpravijo krivice, katere dela južna železnica slovenskemu narodu v gospodarskem in jezikovnem oziru; slovensko občinstvo pa, katero ima opraviti z južno železnico, naj tudi samo povsod in vedno tirja, da se pri južni železnici spoštuje ravnopravnost.

K utemeljevanju poprime najprej besedo Ivan Dečko, ter pravi, da smo že povsod v javnem življenju pri uradih, šolah itd. Slovenci dosegli nekaj veljave; le pri južni železnici še ne veljamo nič, tu je ostalo vse, kakor je bilo od nekdaj. Govornik omenja potem težav, katere so zvezane s tem, da je pri južni železnici vse nemško, omenja, da so vse druge železnice v Avstriji uvele ravnopravnost, ne da bi kateri pameten človek mogel trditi, da so zaradi tega kake težkoče pri prometu navstale, ali da je železnica sama zaradi tega kako škodo trpela. Kakor pa južna železnica naš narod v narodnem oziru oholo prezira in ponižuje, ravno tako v gmotnem oziru dela škodo s svojimi previsokimi tarifi. Slovenec ne more s svojimi pridelki, kakor z vinom, žitom, lesom, z živino itd. konkurirati, ker dežele, ki neso navezane na južno železnico, svoje pridelke spravijo z mnogo manjšimi voznimi stroški na trg, ter je tam lahko za toliko ceneje ponujajo, kolikor jih manje vožnja stane. Da gre slovenski kmet na nič, ima v velikej meri južna železnica s svojimi visokimi tarifi na vesti.

Težo njenih tarifov čutijo najzadnje kočice, kogar tudi ne zadenejo tovarni tarifi, zadenejo ga osobni. Južna železnica ima najvišje osobne tarife izmed vseh avstrijsko-ogerskih in nemških železnic. ona je najdražja železnica v Evropi. Slovenski narod mora torej od južne železnice dvojno terjati; prvič da mu bo pravična v narodnem oziru, drugič da bode na njega ozir jemala tudi v narodno-gospodarskem oziru. Govornik priporoča torej predlagano resolucijo. Isto podpira tudi deželni poslanec g. Jerman, ter kaže, da stoji vožnja pri južni železnici mnogo dražje, če še blago v deželi naloži, kakor pa, če se zunaj dežele na železnico spravi; n. pr. pri vinu pride ceneje, če se v Čakovci naloži, kakor v Ormuži ali v Ptuji, ravno tako pri lesu. Les iz Ogerske se postavi mnogo ceneje v Trst, kakor iz Pragerskega.

Tako je n. pr. jeden trgovec svoj les s Koroškega pošiljal s prvega v Čakovec in od tam še le v Trst in na ta način prišel je les veliko ceneje v Trst, kakor pa, če bi ga bil naravnost s Koro-

škega tje poslal. Ogri imajo namreč povsod pravice in tako nas Ogerska povsod zatira, ter ceno našim pridelkom stiska nazaj. Resolucija se potem jednoglasno vsprejme.

Iz Raičevega govora posnamemo sledeče:

Slovenci pošiljamo poslance v glavno deželno mesto Gradec in v glavno državno mesto Dunaj, da zagovarjajo pravice svojega naroda, odbijajo krivice, ki se nam gode, ter skrbijo, da bi se razmere naše vender jedenkrat obrnile na boljše. Slovenci pošiljamo v Gradec 8 poslancev, drugih je 55, koliko to naše številce opravi, dokazal je hip zadnjega zasedanja. Predlagalo se je celo po deželnem glavarju, naj bi v vsak odsek konči volili jednega slovenskega poslanca, da vedo ti, kaj se godi, — samo dva gospoda našla sta milost vsak v jeden odsek. Poskusili smo nagovoriti konservativne Nemce, da bi oni šli z nami, da bi mi jednega deželnega odbornika dobili, rekši: Nemcem bi jih še tako ostalo pet. Ni jeden konservativni Nemec ni izrazil misli, naj nam odstopijo jednega odbornika, le kadar potrebujejo našo podporo, kar smo videli na Dunaji, takrat smo jim dobri, ako pa mi njih potrebujemo, da podpišejo kako interpelacijo, odgovorijo: „das geht mich gar nichts an“.

Odbornika v deželni odbor nismo dobili, pač pa namestnika in takrat smo se pogodili, da mora takrat, če se državni zbor začne, odbornik našemu namestniku takoj prepustiti agende za ves čas zasedanja državnega zbora, — to se ni zgodilo.

Kaj hočemo v Gradci, tam ni za nas rešitve, mi pomagamo obrežje mursko lepšati, plačujemo za kinčanje mesta ali za uas nimajo najmanjšega denarja. Ni še tako dolgo, ko je jeden liberalni poslanec v zbornici rekel Slovencem: „In če so vaše terjatve še tako opravičene, mi imamo moč in vam jih ne dovolimo“.

In njihovo glasilo je pisalo „z vami ni pogajanja, vi se morate le podvreči“; če bomo v Gradec sto let hodili, bomo samo peneze zapravljali, dosegli pa nič. Potem pa se čudijo, da zahtevamo oddelek namestništva, da moramo zahtevati oddelek dež. šolskega sveta itd. Naravno pa je, dokler se tako ravna z nami, nemamo mi skupaj mesta. Oni nas zaničujejo, mi pa plačujemo. Na Dunaji ni nič boljše.

(Konec priu.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. septembra.

Konferenca vodij **državnozbornske** desnice snide se na Dunaji, ne pa v Pragi. Posvetovala se bode pred vsem, kako mogoče ohraniti jedinstvo desnice. Gotovo se bode moralo nemškim konservativcem marsikaj obljubiti, da se še nadalje ohrani sedanja državnozbornska večina. Tako bode rovanje Jurija Lienbacherja, da bi razrušil desnico in osnoval poseben katoliški klub, za nemške konservativce vsekako imelo nekaj koristij. Ostala desnica bode namreč prisiljena, odločno potegovati se za želje nemških konservativcev, da jih tako obdrži na svojej strani.

Deželni zbori se letos ne bodo več sklicali, ampak še le drugo leto v maji, ko bode kon-

„Čujte. Hoja po hodniku. To je teta z željno pričakovanim ključem. Osvobojeni ste.“

Bila je res teta. Mlada vdova ponudi Vojtehu malo posojilo, da plača prenočišče v gostilni in pové starki, da spremi gospoda s svetilko in ključem do hišnih vrat.

„Lahko noč!“

„Pričakujem kmalu zopet vašega pohoda.“

IV.

Vojteh pride na ulice z lepo mislijo, da pojde prenočevati v najbližjo gostilnico. Na nesrečo se je nebosklon, zvečer pooblaščen, popolnem ujasnil in krasna vspomladanska noč razširila je po njem polne plasti zlatega maka. Kako čudo, da je poletavalo blodeče njega oko kakor gladna tičica po gručah iskrenega tega zrna in ni videlo človeka, ki jo je mahal doli po ulicah proti njemu in svoje zanimanje kazal na ravno nasprotno smer, namreč na zemljo, h kateri je klanjal glavo v globokem zamišljenju. Ta razlika smeri prouzročila je hud prepir obeh potnikov na sredi ulic.

„Zakaj pa imate oči, gospod!“ piha na Vojteha nasprotnik, maneč si široko čelo, s katerim je trčil v njegove prsi kakor bik trkač.

Vojteh bi bil mogel seveda grajatelja jednako

vprašati, pa pozornost njegova bila je obrnena drugam. V trenutku, predno sta skup trčila, se je prepričal, teka je z očesom po zvezdah, o nevoljni istini, da počiva zbirka lirskih pesnij, najdražji njegov zaklad, do sedaj na srci njegovem — v tem trčnem z onim skupaj in uboge pesni razsipale so se po tleh, kakor listnate bele rože pred pihom nazirnega vetra.

Ta prikazen vzbudi tudi pozornost neznanega gospoda.

„U, bankovcev kakor perja,“ vsklikne.

„O ne, to so rokopiši.“

„Rokopiši? Gospod je toraj pisatelj?“

„Gotovo.“

„Oh, s tem ste se popolnem opravičili,“ pravi neznanec, sedaj že s prikupljivim glasom. „Zibali ste se nedvomno na krilih navdušenj Bog ve kje mej zvezdami in brigali ste se vraga za to, kaj se godi na bedni zemljici pred vašim nosom. Ni res? dovolite, da vam pomagam pobirati te razsipane bisere.“

Če tudi je ponavljano pripogibanje okornemu telesu njegovemu gotovo težko stalo, pobiral je uslužno list za listom in stavljaj pri tem, odihovaje s časom kakor kovaški meh, Vojtehu razna vprašanja: od kod? kam? zakaj? s kakim name-

nom? in kakor se v obče vprašujemo pri takih slučajih. Prostodušni Vojteh dal je tujcu pogledati dosti globoko v svoje namere.

„Glejte, gospod,“ pravi ta, ko sta raztresene listke srečno pobrala, „sedaj ne smatram več naš karambol za golo naključje, ampak za prijateljsko ponudbo usode. Ravno ta čas, ko sva nevedoma na ulicah skupaj naletela, premišljeval sem, se mi li posreči najti pisatelja, kakeršnega vidim — in v tem kakor bi me usoda vaša prinesla ravno v naročje! To je poseben shod okolnosti. Vi hodite ravno po potu neugodnih namer, da bi se s cela posvetili službi kneginje Poezije in tako dalje in jaz stegujem v tem hipu roko, gledaje sposobnega mladega entuzijasta, ki bi ga mogel podpirati na potu k viru Parnasa.“

Vojteh se zamisli. Kdo je ta plemeniti prijatelj literature in kake vrste je podpora, katero mu tako prijateljsko ponuja? Morda je to jeden iz teh umnih učenih gospodov, ki že dalj časa premotriva v premišljevanjih in razlagab, v novinah in brošurah tega pravega českega pesnika, brez uganitve in zmote, kakor Egipčani svojega Apisa? Ali je to res kak velikodušen mecen, ki misli sipati zlato svoje na pot genija in se za to skriti v žarkih njegovega duha?

(Dalje prih.)

čal državni zbor svoje zborovanje. Samo oni deželni zbori, kateri imajo kako prav nujno reč rešiti, skličejo se pred Božičem v kratko zasedanje, katero pa še štirinajst dni ne bode trajalo.

Občni zbor kmetijskega društva v Chotieborci na Českem, kateremu je predsedoval dr. Rieger, sklenil je jednoglasno resolucijo, da se kmetijstvu ne nakladajo nikakoli novi davki in priklade, temveč pospešuje naj se napredek kmetijstva z umno davčno zakonodajo, komasovanjem, zboljšanjem zemlje, z ustanovitvenjem kmetskih domov in z varstveno carino. Število bankinih podružnic na Českem naj se pomnoži in cenzori naj se jemlje iz obeh narodnosti po razmeri prebivalstva vsake narodnosti, znatno naj se znižajo železniški tarife za kmetijske pridelke. Nadalje zahteva ta resolucija, naj bi se kmetijsko zakonodajstvo pridržalo izključno deželnim zborom. — Koncem tega meseca snide se v Pragi shod českih obrtnikov. Posvetoval se bode mej drugim tudi o tem, da bi se osnovala samostojna posojilnica za manjše obrtnike, katerej bi morala dati kredit avstro-ogerska banka. Nadalje se bode tudi posvetovalo o prirejenju deželne obrtne razstave za Česko, Moravsko in Šlezijo v Pragi.

Vnanje države.

Španska vlada, časopisi in narod so vsi jedini, da se vprašanje o Karolinskih otokih tiče časti Španije ter se tedaj ne sme izročiti nobenemu razsodniku. Pogajanja z Nemčijo trajajo dalje. Španska vlada pripravlja odgovor na poslednjo nemško noto. Narod je jako razburjen. V Valenciji strgali so grb s hiše nemškega konzulata in razlomili zastavin drog. Tudi v Saragossi se je narod zbiral in se izjavljal proti Nemčiji. Martinez Campoz pojde za vojaškega guvernerja na Filipinske otoke. Seboj vzame 1800 vojakov. Dali so mu izredna pooblastila. — Da francoski listi kaj mirno pišejo o špansko-nemškem konfliktu, smo že povedali, drugače pa italijanski, ki skoro vsi, celo vladni, simpatizujejo s Španijo. Ministerski „Diritto“ sicer obžaluje napako, katero je storilo sedanje špansko ministerstvo, a vendar podpira protest Španske. Dotični članek pa sklepa s sledečimi pomenljivimi besedami: „Vsekako vidi Italija v Španiji svojo sestro in s prijateljskim očesom sledi za njeno osodo ter priznava protest iberskega naroda kot protest pravice in spoštovanosti proti čezmernej sili in neomejenej hegemoniji, četudi vé, kake ozire je dolžna državi, s katero je v zvezi. Morda bode krik Španske postal nauk, kajti to je prvo znamenje, da so se naveličali prenašati zlorabo sile, s katero se more jedva primerjati zloraba sile prvega Napoleona.“ To jasno kaže, da v Italiji prijateljstvo z Nemčijo že peša. Tudi s to prikaznijo morala bode računati Nemčija pri rešenju konflikta s Španjsko.

Ruska oblastva dala so Nemeem, ki bivajo na Rusko-Poljskem, prijateljski svet, da naj si pridobé rusko državljanstvo. Dalo se jim je razumeti, ako tega ne storé, da jih bodo iztirali.

Predsednik **francoske** zbornice, Floquet, sklical je bil volilen shod v Perpignan. V svojem govoru zagovarjal je zbornico, da je vrgla Ferry-ja. Radikalec Floquet je trdil, da zbornica ni bila le za jeden trenutek zaslepljena, kakor nekateri trdijo, ampak da je vso stvar dobro premislila. Nadalje je poudarjal, da se ustava mora radikalno premeniti, kajti ne ugaja sedanjim razmeram, ker je delo monarhistov. Občinstvo pa ni bilo zadovoljno z njegovimi izjavami, večkrat je pretrgalo njegov govor s sikanjem. Oportunist Rolland ga je zavračal. — Predvčeraj je ministerski predsednik Brisson imel pri nekem volilskem banketu v Parizu govor. Kolikor je do sedaj znano, je v svojem govoru pred vsem omenjal vnanjo politiko. Republika želi miru, rekel je. On želi, da bi se kmalu končale kolonialne ekspedicije, vendar je konstatoval, da madagaskarska ekspedicija še ni končana.

Kakor je znano, je na **Saksonskem** precej Rusov naseljenih. Zategadelj je poslednje dni saksonska vlada bavila se tudi z vprašanjem, ali bi jih tudi jela iztiravati, kakor to dela pruska. Kakor čujemo, je sklenila, da tega ne stori. Iztirala bode samo one ruske podložnike, kateri bi se udeležili kakih socijalističnih ali anarhističnih rovanj. Iz Prusije iztiranim Rusom se pa ne bode dovolilo, na Saksonskem naseliti se.

Bivši **angleški** trgovski minister, mr. Chamberlain, je na taboru liberalcev v Warringtonu razvil program radikalcev. Pred vsem je poudarjal, da je treba premeniti zakone o zemljiščih in o lovu ter je zahteval, da naj bode pouk zastoj. Chamberlain izrekel je nado, da bodo whigi spoznali, da so zahteve radikalcev popolnem opravičene. Ko bi whigi ne hoteli priznati opravičenih zahtev radikalcev, pa ne bodo več radikali mogli ž njimi vzajemno delovati, ampak morali se bodo sami boriti. Zahtev Parnellovih, da naj bi Irska dobila svoj parlament, ni moči izvesti.

Iz **Sudana** že precej dolgo ni bilo nikakih poročil. Odkar je Mahdi umrl, se tamošnji rodovi bojujejo mej seboj, zato pa puste Egipt na miru. Ker s Sudanom ni nikake redne zveze, zato se o teh mejsebojnih bojih nič gotovega ne sliši. O Kassali se je že poročalo, da se je udala ustajnikom. Sedaj se pa od tam javlja, da je posadka 15. avgusta s Hadendauasi, kateri so oblegali mesto, sklenila samo premirje. Hadendauasi so se zapeli namreč z drugimi rodovi v boje, zato so se radi pogo-

dili s posadko v Kassali. Abisinske predstraže so že odrinile, da otmó Kassalo. Daljnih 10.000 mož odrine še sredi tega meseca proti temu mestu.

Dopisi.

Iz Vipave 9. septembra. [Izvirni dopis.] 17. dan t. m. vršila se bode v našem trgu jako važna slavnost. Ta dan se uzidata v tukajšnjem šolskem poslopji spominski plošči rajnima gospodoma Juriju Grabrijanu, bivšemu dekanu Vipavskemu, častnemu kanoniku, vitezu Fran Josipovega reda itd. in Štefanu Kocijančiču, tukajšnjemu rojaku, častnemu kanoniku, centr. bogosl. semenišča ravnatelju in jutrovih jezikov profesorju v Gorici. — Ta gospoda sta bila dušna velikana našega milega naroda. Prvi je bil ustanovitelj in pospešitelj narodnega šolstva v Vipavskem trgu kakor tudi v celej Kranjskej Vipavski dolini, drugi pa možak, ki se mu klanja vsak izobražen človek.

Veselica ali bolje slavnost vršila se bode po naslednjem sporedu: Ob 10. uri dopoldne odvede se šolska mladež k službi božji, po tej bode se zapela primerčna himna pred ploščama, — slavnostna govora — blagoslovljenje, zopet himna in potem banket. Prosi se, da kdor se želi udeležiti banketa, ki stoji 1 gld. 50 kr., naj blagovoli to naznaniti vsaj do 14. t. m. vodstvu ljudske šole v Vipavi. Da se visokočastita duhovščina, slavno učiteljstvo in sploh blagi domoljubje te slavnosti mnogobrojno udeleže, udano vabi slavnostni odbor.

Društvo „Narodna šola“

imelo je včeraj zvečer svoj občni zbor, katerega se je udeležilo 21 članov. Predsednik g. Stegnar pozdravi došle člane in konstatuje, da je pretečeno 13. leto bilo najsijajnejše, odkar društvo obstoji, za 100% boljše, nego prejšnja leta. Za ta uspeh zahvaljuje se vsem, ki so s svojo požrtovalnostjo k temu uspehu pripomogli, vsem podpornikom, mej katerimi jih več imenoma našteva kakor: gospo Murnikovo, Lahovo, gg. dr. vitez Bleiweis, dr. Babnik, Senekovič, slovenskim časnikom in „Südt. Post.“ ki so občinstvo opozarjali, da se je začelo zanimanje in živahna agitacija, katero je podvojil še poseben slučaj. (Kranjska hranilnica, ki ni „Narodni šoli“ naklonila niti solda, ter na uloženo prošnjo ni niti odgovora dala. Uredn.)

Okončavši svoj stvarni in obširni nagovor zakliče g. predsednik: Živile gospice in živeli gg. kolegi, ki imajo srce za „Narodno šolo“! (Živioklici.)

Potem je prišlo na vrsto poročilo blagajnikovo in tajnikovo. Iz teh poročil vidi se izredno napredovanje „Narodne šole“ v letu preteklem, kajti vseh dohodkov je bilo 1677 gld., stroškov pa 1632 gld. 55 kr., mej katerimi pa je 595 gld. v gotovem naloženih. Od teh stroškov dobilo je 50 ljudskih šol za uloženi 306 gld. za 414 gold. 02 kr. šolskega blaga, 55 učiteljev za uloženi 195 gld. šolskega blaga za 305 gld. 86 kr., 15 ljudskih šol v dar učnih pripomočkov za 94 gold. 85 kr., 2 učitelja brezplačno šolskega blaga za 13 gld. 13 kr., vkupe se je razdelilo za 827 gld. 86 kr. šolskega blaga.

Mej dobrotnimi doneski čitamo: dr. vitez Fran Močnik v Gradci 70 gld., deželni zbor kranjski 100 gld., čisti donesek veselice Vrhnških rodoljubov (prirejila Črne in Podkrajšek) 50 gold. 14 kr., Obrtnijsko pomočno društvo v Ljubljani (J. N. Horak) 20 gld., mestni zbor Ljubljanski 200 gl., „Znanstvena predavanja“ (dr. vit. Bleiweis, dr. Babnik, Senekovič) 259 gld. 40 kr., Litijsko pevsko društvo po g. Cepudru 25 gld., učitelj J. Novak nabral 30 gld., Bregar Jovana 6 gld., Društvo meščanske vojašnice (po g. J. N. Horaku) 10 gld., Literarno zabavni klub v Ljubljani 14 gld. 50 kr., gospa Waraun v Št. Jarneji 10 gld., veselica v Lescah, osnovana po gosp. J. Žirovniku 70 gld., nabrani darovi pri učiteljske konferenci v Logatci 21 gld. 40 kr., čisti donesek veselice Št. Jakobskih pevcev v Radovljici (g. L. Belar) 20 gld., Praprotnik Ana 7 gld. 80 kr., Verne Fani v Kamniku 20 gld. itd. vkupe dobrotnih doneskov 1003 gld. 98 kr.

Ko so se imenovali nekateri teh dobrotnikov, ustali so zborovalci v znamenje zahvale. Poročila vzela so se z odobravanjem na znanje in dotičnim funkcionarjem izrekla zahvala. (Konec prih.)

Domache stvari.

— (Gosp. dr. Valentin Zarnik) je letošnje poletje prav opasno obolel. Peljal se je na

Slatino v kopelj, ker mu pa ondu ni odleglo, vrnil se je domov. Dosedaj se mu zdravje še ni obrnilo na bolje. Gotovo želi vsak rodoljub tako toplo, kakor mi, da se nam mnogoletni prvoboritelj za narodno stvar še ohrani.

— (Osobne vesti.) Občina Št. Peter na Krasu imenovala je g. vladnega svetnika Antona Globočnika z ozirom na mnogoletne njegove zasluge svojim častnim občanom. — V Celje pride kot okrajni glavar g. Netoliczka, sedaj okrajni glavar v Radgoni. — Umrl je včeraj v Ljubljani g. Peter Thoman, kamuosek.

— (Gosp. Jurij Šubic) zvršil je, kakor smo že omenili, štiri krasne slike, ki bodo na stropu nad stopnjicami novega muzeja „Rudolfinum“ domači umetelnosti v slavo. Slike fotografirale so se v Parizu in se te fotografije dobivajo pri umetelniku samem v hotelu pri Maliči štev. 7., ali pa v g. Giontinija prodajalnici na glavnem trgu. Gosp. Šubic bode sedaj za muzej še naslikal portrete Herbersteina, Valvazorja, Žige Cojza in Vodnika, ki bodo razvrščeni okolu druge večje slike na stropu pri uhodu. Veseli smemo biti, da se je to delo izročilo temu umetelniku, ki je tako izvrstno rešil prevzeto nalogo.

— (V sirotišnico) so bili vsprejeti z deželnimi ustanovami: Bogataj Gašpar iz Stare Loke. Nakrst Rudolf iz Moravč, Prijatelj Karol iz Postojine, Okorn Andrej iz Domžal, Kogovšek Andrej z Vrhnike, Verbič Ignac z Vrhnike, Bohinc Janez iz Cerkljan, Šajn Alojzij od sv. Petra, Pogačnik Fran od sv. Križa pri Tržiči, Majer Fran z Bleda, Vilman Marija s Koroške Bele, Terbižan Terezija iz Šent Vida pri Vipavi, Flere Regina iz Žužemberka, Markelj Marija iz Radoške vasi, Tomaževič Neža iz Kamne Gorice, Dešnak Marija iz Rateč, Ravnikar Katarina z Brda. — Ročne sirotinske ustanove po 50 gld. na leto dobijo: Bulc Janez iz Mokronoga, Svete Josipina s Studenca, Javornik Janez Kostanjevice, Jeraj Jakob iz Vodice, Smertnik Josip iz Loba, Jezeršek Lovro iz Predaselj, Tomec Fran z Dobrovl, Siherl Janez iz Žirov, Zlatnar Antonija iz Mokronoga, Križaj Franciska iz Naklega.

— (Premiranje konj na Vrhniki) bilo je preteklo soboto. Premije so dobili. I. za kobile z žrebeti: Vincencij Ogorelec iz Škofljice 7 cekinov, Nace M. Jelovšek z Vrhnike 5 cekinov, Andrej Marinka iz Vnanje Gorice 4 cekine, Janez Kermel iz Kozarij 3 cekine, Jarnej Jeraj iz Sinje Gorice in Fran Seliškar iz Lukovice svetinji; II. za mlade breje kobile: Karol Obreza z Vrhnike 5 cekinov, Janez Gams iz Loke 4 cekine, Ignacij Štefin iz Zaloga 3 cekine, Janez Lenarčič iz Bevk 1 svetinjo; III. za jedno- in dveletna žrebeta: J. Črné iz Kozarij 2 cekina, Josip Bernard iz Ljubljane 2 cekina, Jarnej Jeraj iz Sinje Gorice 2 cekina. Svetinje so dobili: Josip Lenarčič z Vrhnike, Fran Gregorec iz Sinje Gorice in Josip Krsmanec iz Bevk.

— (Včerajsnji mesečni somenj bil je kaj slabo obiskan; uzrok temu bilo je slabo deževno vreme kakor tudi to, da bode v ponedeljek veliki „češpljevi somenj.“ Živine postavilo se je na somenj 574 glav in sicer: 162 konj, 155 volov, 210 krav in 47 telet.

— (Z Vrhnike) se nam danes piše: Danes po noči ob 11. uri ukrali so neznani tatje Jakobu Mušiču iz Bevk pri Vrhniki iz hleva kobilu „šimljo“, 14¼ pesti visoko, 4½ leta staro, na hrbtu, kjer jo je jermen odrgnil, ima sedaj jako belo dlako, brez vsega družega znamenja; po tem kobilu „pramasto“, ki ima od čela do gobca prav tenko liso, noge brez znamenja, stara 2½ leta, visoka 14½ pesti. Pri repu se pozna, da se je na paši malo opraskala; dalje žrebička, rujavega „prama“ ki ima črno črto po vsem hrbtu, kakor tolarček veliko liso mej očmi. Na desnej sprednej nogi je malo pobit. Od zgoraj na desni strani manjka mu jednega zoba (kleščnika). Tatje gnali so ukradene konje čez Log proti Ljubljani. Kdor bi konje videl, naj je ustavi, in kjer ve kak sled, naj naznani žandarmeriji.

— (Okrajno glavarstvo Mariborsko) broji 164 občin. Izmej teh jih doslej 17 uraduje slovenski.

— (Čitalnica v Šentpetru pod sv. gorami) priredi v nedeljo dne 13. septembra t. l. svečanost s tombolo itd. Čisti dobiček v prid ubogi šolski mladini. Začetek ob ½7. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Razpisano) je mesto pristava pri ravnateljstvu pomožnih uradov, eventuelno mesto vlad-

negi oficijala, okrajnega tajnika, eventuelno mesto vladnega kancelista pri deželni vladi kranjski. Prošnje do 29. t. m. — Dalje je razpisano mesto ranocelnika v Poljanah pri Škofji Loki. Letna nagrada 400 gld. Prošnje na okr. glavarstvo v Kranji do 30. t. m. — Služba uradnega sluga pri deželni sodnji v Ljubljani. Plača 300 gld., 25% službene doklade in obleka. Prošnje v 4. tednih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ormož 10. septembra. Tukajšnja davkarja je dala posestniku Vrtniku nemški plačilni nalog, kojega ni hotel prevzeti, ampak zahteval slovenskega, pred dvema svedokoma na hišna vrata pribiti. Živila Taaffeja ravnopravnost!

Dunaj 10. septembra. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o novih koncesijskih pogojih za Severno železnico in deklaracijo o Kongu. „Fremdenblatt“ piše, da so vsa domnevanja o avstrijskem budgetu za 1886 prenatagljena, samovoljna, ker budget še ni gotov.

Bern 9. septembra. Zvezni svet iztiral je 5 anarhistov (4 Avstrijce, 1 Bavarca), ker so notranji in vnanji varnosti nevarni.

Berolin 9. septembra. Kakor se poroča iz Kiela trčili sta pri Langelandbeetu dve torpedovki in se potopili. Dva parnika odplula sta v Kiel, da poskusita, je li možno, potegniti je kvišku.

Toulon 9. septembra. Včeraj tukaj 4, na Španjskem 630 ljudij za kolero umrlo.

Razširjeno zdravilo. Množeca se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o uspešnej uporabi tega sredstva proti protinu, trganju in vsem boleznim vsled prehlada. Steklenica 80 kr. Po poštenu povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijah prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (11—6)

Javna zahvala.

Narodna svečanost v oslavo tisočletnice Metodove dne 6. t. m. zvršila se je pri nas tako slovesno in pomenljivo, da nam nikdar ne pride iz spomina. Tudi je po njej našemu gasilnemu društvu došla nepričakovano velika podpora.

Čast in veselje nam je torej, izrehati presrečno zahvalo vsem, ki so tako ali tako povzdignili nepozabno svečanost, osobito pa naj to velja slavnostnim pevcem iz Ljubljane, p. n. gospodom: V. Valentini, Pribil-u, Stefančič-u, Stamear-ju, Pelan-u, Zagorjan-u, Noll-ju in Skalč-tu; pripoznamim diletantom z Vrhnike, p. n. gospodom: Flis-u, Bučar-ju, Kunstelj-ju, Prosen-u, Štjoe-ju in Tomšič-u; slavnim gasilnim društvom z Vrhnike, iz Dol. Logatec, iz Vrta, iz Horjula, iz Presej in iz Smarij; najtopleje zahvalo našo vsprejme naj tudi p. n. gospoda, ki je darovali blagovolila dobrotke za tombolo našemu društvu v prid. Gospodu dr. D. Majaron-u za prekrasni slavnostni govor, s katerim je očaral vse občinstvo, kakor tudi Verbič-ovej hiši za izvrstno in točno postrežbo ter okusno pripravljene prostore in gospodinjanje v narodnej noši za trudapolen posel — kot vztrajne prodajalke kartelic in šopkov — izrekamo najprizrejšo zahvalo. Vsem skupaj hvala in slava!

V Borovnici, dne 8. septembra 1885.

Odbora

narodnega bračnega in prostovoljnega gasilnega društva.
Fr. Papler, **Jos. Verbič,**
predsednik bračnega društva. glavar prostov. gasil. društva.

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

1. eks. držba. pos. Andreja Paternostra iz Hudega vrha 389 gld., 30. septembra v Loži. Eks. držb. pos. Josipa Šmuka iz Zemona, 500, 1272 in 130 gld., 13. oktobra v Vipavi. 3. eks. držb. pos. Jakoba Celkarja iz St. Petra, 18. septembra v Postojni. 1. eks. držb. pos. Antona Kregarja iz Vrbova, 2. oktobra v Il. Bistrici. 1. eks. držb. pos. Janeza Drobničiča iz Hruškarjev, 126 gld., 30. septembra v v Loži. 3. eks. držb. pos. Josipa Hočevarja iz Pristave, 1762 gld., 15. oktobra v Rudolfovem. 3. eks. držb. pos. Josipa Hočevarja iz Brezovice pri Stopičah, 14. oktobra v Rudolfovem. 1. eks. držb. pos. Gregorja Mihaliča iz Soderšice, 1010 gld., 19. oktobra v Ribnici. 3. eks. držb. pos. Ane Pirnat iz Smolene vasi, 1915 gld., 8. oktobra v Rudolfovem. 1. eks. držb. pos. Marije Saver iz Prelesja, 191 gld. 50 kr., 9. oktobra v Črnomlju. 1. eks. držb. pos. Antona Kranjca iz Metulj, 990 gld., 2. oktobra v Loži. 1. eks. držb. pos. Andreja Marinčiča iz Puddoba, 845 gld., 2. oktobra v Loži. 3. eks. držb. pos. Janeza Dvornika iz Krške vasi 30. septembra v Kostanjevici.

Ptujci:

9. septembra.

Pri **Stenm:** Kratler z Dunaja. — Schick iz Brna. — Oberbauer z Dunaja. — Zwager iz Trbovlja. — Weiss iz Ljubljane.

Pri **Mallat:** Kirchhoff z Dunaja. — Löwy, Fleischer iz Trsta. — Georgis iz Pulja. — Kropf z Dunaja. — Pl. Kankowsky iz Maribora. — Hohenberger iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarji:** Hahn z Dunaja. — Strudel iz Gorice. — Levičnik iz Radovljice.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. sept.	7. zjutraj	733.59 mm.	15.8° C	sl. jz.	obl.	3.00 mm.
	2. pop.	752.87 mm.	17.6° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	731.87 mm.	14.6° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 16.0°, za 1.0° nad normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 10. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83	gld.	05	kr.
Srebrna renta	83	50		
Zlata renta	109	65		
5% marena renta	100	—		
Akcije narodne banke	869	—		
Kreditne akcije	287	80		
London	124	90		
Srebro	—	—		
Napol.	9	91 1/2		
C kr. cekini	5	87		
Nemške marke	61	25		
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	127	55
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	170	70
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	65		
Overska zlata renta 4%	99	25		
„ papirna renta 5%	92	50		
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—		
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	116	50
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	—		
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	—		
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—		
Kreditne srečke	100	gld.	176	50
Rudolfove srečke	10	18	25	
Akcije anglo-avstr. banke	120	99	50	
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v	189	75		

Ptujska vina.

1884. leta malo rezno	gld.	8 do 12
1883. „ milo in fino	„	13 „ 16
1884. „ mar-vino svetlorudeče	„	11 „ 14
pravi vinski jesih	„	11 „ —

prodaja na hektolitru (313—16)

Jos. Kravagna v Ptui.

Išče se

trgovski pomočnik

za mešano prodajalnico z usnjem, kateri je slovenskega jezika popolnem zmožen in razume tudi kaj pri knjigovodstvu.

Pisma pod črkami **H. Z.** poste restante **Rakek.** (505—3)

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživljajoča, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr. (404—10)

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Takoj delujoče.

Uspeh za jamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji jamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v Trstu **Peter Sloovich**, via Sanità 13; v Gorici **lekar C. Cristoffoletti**; v Reki **lekar C. Šilhavy**; v Celji **Fd. Pellé**; v Mariboru **J. Martinz**; v Rovinji **lekar G. Tromba**.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija! (40—17)

Kupite s timbo

priloga po najnižji ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Premeščenje ključaničarske delavnice.

Svojim p. n. odjemnikom uljudno oznanjam, da sem svojo že 20 let obstoječo delavnico iz Krojaških ulic v

novozgradjeno ključaničarsko delavnico

v Gledališke ulice št. 8,

kjer se nahaja i moja železninska prodajalnica, premestil.

Zahvaljujoč se najuljudneje za meni do sedaj izkazano zaupanje, prosim, da bi blagovolili vsa svoja naročila pošiljati v novo delavnico.

Z velespoštovanjem

ALBIN C. AHČIN.

Prejšnja delavnica odda se takoj kot magacin ali pa za kako drugo poslovišče. (515—2)

Št. 10.546.

(524—1)

Stavbinska licitacija.

Zaradi oddaje del pri gradnji novega obrežnega zidu na desnem bregu Ljubljanice od Hradeckega mostu navzdol v dolžini 72 metrov vršila se bode pismena in ustna licitacija dne 29. septembra letos ob 10. uri dopoldne v mestni dvorani.

Kdor se hoče udeleževati licitacije, mora ponudbi pridejati, oziroma pred začetkom licitacije položiti določeni vadium v znesku 600 gld. v gotovini (vrednostnih papirjih ali hranilničnih knjižicah.)

Z izvrševanjem stavbe bode pričeti prihodnjo pomlad. Dotični načrti, pogoji in proračuni so ob navadnih uradnih urah vsakemu na ogled izpoloženi v prostorih mestnega stavbinskega urada.

Mestni magistrat v Ljubljani.

v 7. dan septembra 1885.

Župan: Grasselli.

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaženem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah a 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja.

Malinovec (402—10)

prima kvalitete, iz najboljših štirskih gorskih malin in z odlično armo. S svežo vodo in nekaterimi kapljami Hallerske kisline zmešan je odlično sredstvo proti vročini, navalom krvi in slabemu želodcu in okrepjujoča zdravilna pijača non plus ultra. 1 kilo 80 kr., 1/2 kilo 40 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika partija 1 (788—110)

ostankov sušna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštenu povzetju, ostanek po 5 gld.

Storch v Brnu.

se blago ne dopadalo, se more zamenjati. proti pošiljavi marke za 10 kr.

Restitucijski fluid

pomnoženi, tudi konjski cvet imenovan,

rabi za drgnjenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkušenih živinozdravnikih in praktičnih poljedelcih glede učinka kot izboren skušen ter priznan kot najboljši zdravilen in krepičen, ohrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju vztrajnega in pogumnega, zabranjuje otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (ovrstenje) po kakem trudopolnem delu. Dalje rabi kot podpiralno in ozdravljajoče sredstvo pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v boku, v krizi i. t. d., otekanju nog, mehurjih na nogah, izvinjenji, tisevanji od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih boleznih hihah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (403—5)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.